

вино, комуто се иска купува си лично за себе. Избраното общество, което се нарижда около масата, добрата прививка и най-послѣ пълното благочиние, привлече къмъ общъ обѣдъ освѣнъ мнозина доста отборъ офицере на та и 8 та дружини, още и лица съвсѣмъ чужди на насъ; тоя начинъ, съ съгласието на членоветъ, въ обществото взематъ участие Търновския полицеймистеръ, гвардейски полковникъ Дюметий и окръжния началникъ, също гвардейски офицеранъ, шабсь капитанъ Есаковъ.

Тая вѣчеръ телеграфирахъ на генерала, още и съ помо го извѣстяхъ за отсъствието на Корсакова, вслѣдствие на което не ще да можъ скоро да се върнѣ.

Отъ 28-ий ОКТОМВРИЙ до 1-ий НОЕМВРИЙ.

Почти неизлизахъ изъ къщи, че и право да си кажа — нѣма кждѣ; врѣмето влажно нѣкакво, по улицитѣ сля. Прочее, възползуванъ отъ свободното си врѣме, ходихъ на навѣстѣя предишния си домакинъ, Панайота. Панайотъ ме запозна съ роднината на жена си, твърдѣ хубава една българка, която приказва доста добръ руски; прекарахъ у тѣхъ цѣлата сугрена. Освѣнъ това свѣрнахъ и при Алексея Александровича Наришкина, който тѣжъ също живѣе въ Търново; той е както и отъ напредъ упълномощника на Славянския комитетъ, иска да свади отъ себѣ си тая длъжностъ, като не желае да има спрѣвания съ княза Черкасски. Разказватъ, че да се служи съ княза Черкасски е до нѣмай кждѣ тѣжко; той е човѣкъ самоувѣренъ, високомѣренъ и грубъ къмъ подчиненитѣ си. Много е говорено и писано върху нѣговитѣ тѣнилни административни способности, нѣ въ България той не прояви съ нищо своето гений; напротивъ, безъ да изучи страната, ниго пжкъ народния характеръ, той сѣкашъ на рамо донесълъ въ неизвѣстната нему страна нашитѣ родствени наредби. Съ една дума, негово сиятелство малко се ползува съ популярностъ между българетѣ.

Въ главата на Алексея Александровича се явила ексцентричната идея, да постъпи като юнкеръ въ нѣкой отъ действующитѣ полкове; азъ го съвѣтвахъ, въ опълчението.